

betydende Ændring ud over de af den ærede første Taler (R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds]) omtalte, findes paa dette Punkt. I Loven af 1905 blev det fastslaaet, at Staten kunde hjælpe med indtil Halvdelen af Udgifterne ved Opførelse af Hospitaler, dog ikke ud over 1,250 Kr. pr. Seng, men saa var der en Tillægsbestemmelse, der gik ud paa, at saafremt Prisen paa Materialier eller Arbejde væsentlig stiger eller falder, forhøjes eller nedsættes bemeldte Grænse for Tilskuddet i Forhold hertil. Denne Bestemmelse er her strøgen, og Tilskuddet forhøjet, og til begge Dele forekommer der mig at være god Grund. Det har i disse Aar vist sig, at naar undtages et ganske enkelt Sanatorium, har ikke et eneste faaet mindre end de 1,250 Kr. pr. Seng, medens der derimod er ret mange, der have faaet 1,500 Kr.; der er endda et Par Stykker, der have faaet over 1,500 Kr. pr. Seng. Men det betyder, at det er naturligt at gaa til 1,500 Kr., som er det, de have faaet i disse Aar; man er ikke kommen væsentlig under de 1,500 Kr. pr. Seng. Paa den anden Side er det lidt besynderligt, at man har fastslaaet et Maksimum og saa givet Lov til at gaa baade under og over det. Man behøver jo ikke at give Lov til at gaa under et Maksimum, men at sætte et Maksimum og saa give Lov til at gaa over det, synes ogsaa ret unaturligt. Derfor forekommer det mig ganske rigtigt, at man her er gaaet op til det, der har vist sig at være den Hjælp, som det er passende at yde, nemlig 1,500 Kr. pr. Seng, og saa har strøget denne Tillægsbestemmelse.

Naar der saa spørges, om dette ikke er for stort et Bidrag — der er vokset saa meget op, at jeg mener, Tiden har vist, at det ikke er for lille —, saa er den Kritik ret oplysende, som vi have set overfor Julemærkesanatoriet. Julemærkesanatoriet blev angrebet, fordi der var bygget saa flot, og saa blev der svaret: Ja, det er dog ikke saa overdrevent flot, for hver Seng har ikke kostet mere end noget over 5,000 Kr. Det har man villet forsvare det med, og det skulde altsaa betyde, at naar man ikke gaar over 5,000 Kr. pr. Seng, er det ikke overvættet meget. Men efter nærværende Lovforslag er det netop slaaet fast, at man kan bidrage indtil Halvdelen af Udgifterne, dog, tilføjes der, ikke ud over 1,500 Kr. pr. Seng, hvad der altsaa svarer til 3,000 Kr. Vi faa saaledes en Bestemmelse, hvorefter Bidraget ikke er for højt, men netop opfordrer til at bygge billigt, noget, som forekommer mig at være meget paa sin Plads i dette Øjeblik,

eftersom Julemærkesanatoriet efter min Mening ikke uden Grund er blevet kritiseret. Det er ikke nok, som den om dette Sanatorium nedsatte Kommission har sagt, at det ikke er urimelig meget, 5,000 Kr., at det ikke er mere, end hvad det paa alle Punkter er ønskeligt at kunne gaa til. Har man Raad til det, saa er der maaske ikke saa meget at indvende imod, at man bygger slotsagtigt og gør alt saa komplet som muligt, men Regelen bør dog være ikke at tillade sig alt, hvad der kan være ønskeligt, men at nøjes med at bygge, hvad der er nødvendigt, og det forekommer mig, at man ogsaa paa dette Omraade har andre Hospitaler, der kunne tjene som Forbilleder, langt mere end Julemærkesanatoriet. For at motivere, at Udgiften til Børn og til voksne skulde sættes til det samme, fortalte det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) os om alt, hvad der var nødvendigt ved Julemærkesanatoriet, at medens der ved de andre Hospitaler kun var 4 Sygeplejersker for 172 Senge, maatte der her være 11 for 120 Senge. Men er det ikke netop, fordi der er stillet større Fordringer end nødvendigt? Det vilde i alt Fald have megen Interesse for mig at vide, om lignende Krav f. Eks. stilles fra en Anstalt, som jeg i Retning af beskedne Krav vil betegne som en Mønsteranstalt, Kysthospitalet paa Refsnæs. Det er et Hospital, som hele Tiden lige fra Begyndelsen af med meget smaa Midler har løst sin Opgave tilfredsstillende. Det er et Hospital, hvor Børnene lige saa vel som ved Julemærkesanatoriet faa Undervisning. Jeg tror i det hele ikke, der er noget paa dette Hospital, hverken i Retning af Pleje eller Pasning eller Forholdene paa selve Hospitalet, der ikke er saa nogenlunde, som det bør være. Men samtidig er det ganske sikkert langt beskednere i sine Krav end de andre Hospitaler, vi have faaet i denne Tid.

Man maa derhos ikke glemme, at det lige saa godt kan være et Onde at bygge disse Hospitaler saa overordentlig komplette og kostbare og flotte. Man maa huske paa, at paa disse Hospitaler kommer der Folk overvejende fra smaa Hjem, og det kan vel være meget tiltalende at komme fra en Hytte til et Slot, men Forholdet er jo det, at efter Helbredelsen skulde de tilbage igen, og det er da hverken til Lykke eller til Tilfredshed, naar man fra et Slot skal flyttes tilbage til en Hytte. Jeg tror, at der virkelig var noget at lære af den Beskedenhed, hvormed denne Sag gennem en Række af Aar har været løst af Hospitalet paa Refsnæs. Hvad jeg her har sagt, rummer ganske vist en Kritik over den i mange Tilfælde